KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG TỔNG TRÌ BẢO QUANG MINH

QUYỂN 2

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Pháp Tuệ giảng nói pháp mười trụ này cho các Bồ-tát xong lúc ấy, do thần lực của Phật nên ở mỗi phương trong mười phương đều có vô số thế giới nhiều như số vi trần nơi mười ngàn cõi Phật, ở mỗi thế giới đó, đất đều chấn động sáu cách. Đó là rung động khắp, rung động đều khắp, vang động khắp, vang động đều khắp, khua đập khắp, khua đập đều khắp, vọt lên khắp, vọt lên đều khắp, gầm rống khắp, gầm rống đều khắp. Trỗi lên khắp, trỗi lên đều khắp.

Lại do thần lực của Phật, nên từ nơi hư không lại mưa xuống vô số các thứ mây hoa trời, mây hương cõi trời, mây hương bột cõi trời, mây tràng hoa cõi trời, mây hương xoa cõi trời, mây y phục cõi trời, mây tàng lọng cõi trời, mây báu cõi trời, mây hoa sen thơm cõi trời, mây anh lạc cõi trời, mây các thứ trang nghiêm cõi trời, mưa khắp nơi tất cả các thứ như vậy đều đem cúng dường Phật.

Lại có vô số các thứ âm nhạc vi diệu cõi trời, ở trên hư không, không đánh mà tự vang lên, phát ra âm thanh lớn, chiếu sáng khắp bốn đại châu, núi Tu-di, núi Thiết vi hiện bày khắp mười phương đều để cúng dường. Lúc Bồ-tát Pháp Tuệ thuyết giảng pháp này, tất cả mười phương thế giới đồng thời cũng thuyết giảng pháp mười trụ ấy, cho đến nghĩa lý văn tự không tăng không giảm, thảy đều giống nhau.

Lại nữa, nhờ sức oai thần của Đức Phật, nên nơi mỗi một thế giới nhiều như số vi trần nơi mười ngàn cõi Phật, từ mười phương vân tập đến, đồng bảo Bồ-tát Pháp Tuệ.

–Này Phật tử! Lành thay! Lành thay! Như lời ông nói về pháp mười trụ của Bồ-tát cùng với chúng tôi đồng tên gọi, đồng thuyết pháp, tất cả đều như vậy đồng một tên là Bồ-tát Pháp Tuệ, từ chỗ tất cả chư Như Lai trong mười phương đến đây. Nhờ oai lực của Phật, nên thế giới mây pháp ở tất cả các nơi đồng thời chuyển bánh xe chánh pháp ấy. Như vậy tánh tướng, văn tự, nghĩa lý cũng không tăng, không giảm.

Bấy giờ, do oai lực của Phật nên cả chúng hội đều thấy chúng Bồ-tát kia cùng đến pháp hội ở đây. Như mình đi đến thế giới này, nơi tất cả thế giới trong mười phương, hết thảy bốn đại châu đảnh núi diệu cao, cung trời Đế Thích, tất cả Bồ-tát nhiều như số vi trần nơi mười ngàn cõi Phật cùng vân tập đến, cũng lại như vậy.

Khi ấy, Bồ-tát Pháp Tuệ nương vào oai lực của Phật quán sát chúng hội trong mười phương pháp giới và muốn trình bày lại nghĩa này, liền nói kệ rằng:

Thấy trí thanh tịnh của Như Lai
Lực biến hóa oai nghiêm như vậy
Công đức Mười Lực thật trang nghiêm
Do đó phát tâm Bồ-đề này.
Thấy các lực thần thông như vậy
Thuyết pháp làm lợi ích chúng sinh
Lại thấy các khổ não luân hồi
Vì vậy phát tâm Bồ-đề này.

Ngài Phổ Hiền ở trước Như Lai
Được nghe tất cả biển công đức
Cũng như hư không không có tướng
Vì thế phát tâm Bồ-đề này.
Biết rõ hết thảy các tánh hạnh
Tất cả chỗ sinh và chỗ ở
Những tánh trí mong cầu sai khác
Vì vậy phát tâm Bồ-đề này.
Các nghiệp thiện ác trong ba đời
Quá khứ, hiện tại đến vị lai
Cầu trí tuệ ấy nên tu tập
Do đó phát tâm Bồ-đề này.
Thiền định giải thoát và Tam-muội
Đẳng trì đều thanh tịnh như vậy
Mong cầu trí tuệ cung kính Phật
Cho nên phát tâm Bồ-đề này.
Các căn lực biến khắp thế gian
Như như sáng trong đều đồng đẳng
Cầu trí tuệ này học nghĩa lý
Vì thế nên phát tâm Bồ-đề.
Bồ-đề giải thoát khắp thế gian
Trong đó đều có vô số ý
Mong cầu trí tuệ vô số luận
Vì thế nên phát tâm Bồ-đề.
Vô số các pháp trong ba giới
Trong đó lại có vô số cõi
Trí cầu tự tánh các cảnh giới
Vì thế nên phát tâm Bồ-đề.
Đến khắp tất cả cầu pháp này
Chỗ nương như vậy được an lạc
Hiểu rõ tự tánh nghĩa chân thật
Vì vậy phát tâm Bồ-đề này.
Trong tất cả các cõi sinh ra
Như chúng sinh nhờ đất mà có
Đều mong cầu vô số mắt trí
Cho nên phát tâm Bồ-đề này.
Quá khứ, hiện tại và vị lai
Tánh tướng chúng sinh như thế nào
Đều biết việc quá khứ như vậy
Vì vậy phát tâm Bồ-đề này.
Tích tụ chúng sinh đầy thế gian
Cho đến nỗi một đều gần gũi
Phiền não của họ đều rõ hết
Do đó phát tâm Bồ-đề này.
Thông suốt hết trí tuệ ba cõi

Và tất cả pháp môn vô tận
Mong cầu trí chân thật như vậy
Vì vậy phát tâm Bồ-đề này.
Tất cả pháp không chỗ nương tựa
Tánh như hư không, không vướng mắc
Mong cầu biết thắng nghĩa chân thật
Vì vậy phát tâm Bồ-đề này.
Làm chuyển động vô số cõi Phật
Cũng làm nước sông biển vọt lên
Cầu trí tuệ Như Lai như vậy
Vì thế nên phát tâm Bồ-đề này.
Từ miệng phóng ra mỗi tia sáng
Áng sáng soi chiếu khắp mười phương
Vì cầu ánh sáng trí tuệ ấy
Do đó phát tâm Bồ-đề này.
Cung cấp thức ăn đồ chơi quý
Cho cõi nước chẳng thể nghĩ bàn
Con nguyện đầy đủ trí như vậy
Vì thế phát tâm Bồ-đề này.
Tất cả chúng sinh và cõi Phật
Đều khiến xa lìa sự giết hại
Nếu cầu pháp này được sống lâu
Vì vậy phát tâm Bồ-đề này.
Giả sử nước ở trong biển lớn
Có thể biết hết số giọt nước
Mong cầu được trí tuệ như vậy
Cho nên phát tâm Bồ-đề này.
Tất cả các cõi trong mười phương
Số vi trần trong mỗi một cõi
Trí tuệ như vậy hiểu biết hết
Vì thế phát tâm Bồ-đề này.
Quá khứ, hiện tại, vị lai kiếp
Số kiếp tất cả các thế gian
Kiếp số như vậy cần biết rõ
Vì vậy phát tâm Bồ-đề này.
Ba đời tất cả các Như Lai
Cùng với Thanh văn, Bích-chi-phật
Tự tánh các pháp đều hiểu rõ
Vì vậy phát tâm Bồ-đề này.
Vô lượng, vô biên các thế giới
Một đầu sợi lông hiện bày đủ
Tánh nơi tự tánh đều nhận biết
Do đó phát tâm Bồ-đề này.
Vô lượng, vô số các thế gian
Trong một sát-na, tiếng vang khắp

Vì cầu trí tuệ, tiếng trong lắng
Cho nên phát tâm Bồ-đề này.
Tất cả ngôn ngữ trong thế gian
Một chữ diễn nói khắp tất cả
Vì biết rõ tự tánh chân thật
Do đó phát tâm Bồ-đề này.
Giáo hóa cho vô số chúng sinh
Trong ba cõi đều được hộ trì
Cầu lưỡi rộng lớn, nói thông suốt
Vì thế phát tâm Bồ-đề này.
Như nói tất cả các cõi Phật
Trong một sát-na có thể thấy
Vì cầu trí vô ngại thuyết pháp
Cho nên phát tâm Bồ-đề này.
Tất cả các cõi của Như Lai
Trong một sát-na đều hiện khắp
Biết Phật pháp chân thật như vậy
Do đó phát tâm Bồ-đề này.
Vô số thế giới như vi trần
Đều do tự tánh mà phát sinh
Vì cầu các trí tuệ như vậy
Cho nên phát tâm Bồ-đề này.
Quá khứ, vị lai và hiện tại
Ba đời chư Phật khắp thế gian
Trong một sát-na đều biết hết
Vì thế phát tâm Bồ-đề này.
Một câu nói ra khó nghĩ bàn
Kiếp tận, lời nói kia không tận
Vì cầu biết ngôn ngữ như thế
Do đó phát tâm Bồ-đề này.
Tám phương tất cả các thế gian
Liên tục nối nhau không gián đoạn
Vì tâm hiểu biết tự tánh ấy
Do đó phát tâm Bồ-đề này.
Ba nghiệp của thân, miệng và ý
Làm tất cả hạnh trong mười phương
Vì muốn hiểu ba đời là không
Cho nên phát tâm Bồ-đề này.
Nên phát tâm Bồ-đề như vậy
Siêng năng phụng sự bậc Tối thượng
Mười phương vô số kiếp làm xong
Cho nên tôn kính không thoái chuyển.
Các bậc tôn kính ở thế gian
Mỗi mỗi đều biến khắp tám phương
Các Đức Phật đó đều thuyết pháp

Tâm đều tôn trọng, không có thoái chuyển.
Nếu một Bồ-tát được an lạc
Nhờ các hạnh ấy thoát luân hồi
Làm tướng viên mãn các thế gian
Vì thế tôn trọng không thoái chuyển.
Diệu pháp tối thượng rất thù thắng
Thâm sâu, khó hiểu lìa ngôn thuyết
Chư Bồ-tát truyền bá chánh pháp
Vì thế tôn trọng, không thoái chuyển.
Thế gian không trụ cũng không động
Thật hy hữu, khó được như vậy
Pháp âm vi diệu thanh tịnh thuyết
Vì vậy tôn kính không thoái chuyển.
Được sinh trong tất cả Như Lai
Không ngã, không nhân, lìa kiêu mạn
Thường ở trước Phật cầu pháp này
Vì thế siêng năng không thoái chuyển.
Vô số vô biên a-tăng-kỳ
Đắc Tam-ma-địa của Như Lai
Thực hành hạnh Bồ-tát như vậy
Vì thế dốc sức không thoái chuyển.
Cho đến được chánh định rốt ráo
Biết rõ là sẽ đến bờ kia
Thuyết pháp của chư Phật như vậy
Vì vậy tôn trọng không thoái chuyển.
Xa lìa luân hồi trong ba cõi
Chuyển bánh xe chánh pháp vi diệu
Khắp các thế gian không gián đoạn
Bồ-tát nên nói pháp như vậy.
Tất cả khổ não trong thế gian
Các tai nạn nguy khốn như vậy
Thương xót tất cả loài hữu tình
Cho nên Bồ-tát phải thuyết pháp.
Ban đầu Bồ-tát nói pháp này
Nhờ đó phát khởi tâm Bồ-đề
Thường luôn trì giới và thuyết pháp
Vì vậy gọi phát tâm trụ.
Bấy giờ, Bồ-tát trị địa trụ
Ban đầu hàng phục tâm như vậy
Làm an lạc lợi ích thế gian
Như Phật xa lìa già bệnh chết.
Tín tâm, tâm niệm và tinh tấn
Tâm tuệ, tâm nguyện và trì giới
Hộ pháp xả ly, không đến đi
Hồi hướng cho hết thảy hữu tình.

Người nào do trụ tâm như vậy
Đọc tụng thọ trì kinh Đại thừa
Tránh nơi huyên náo ở yên tĩnh
Tìm đến tất cả bạn lành thân
Ái ngữ, thân cận Thiện tri thức
Siêng năng tìm cầu trí chân thật.
Thông suốt tất cả các ngôn ngữ
Lý thắng nghĩa đế cũng như vậy
Đã rõ thắng nghĩa của Phật rồi
Xa lìa điên đảo, không nghi hoặc
Bình đẳng an nhiên và trong lặng
Đó là chân Phật tử thuyết pháp
Chứng đắc trị địa trụ như vậy
Các Bồ-tát khéo hay quán sát
Giảng nói pháp mầu phụng sự Phật
Vì vậy Phật tử cần phải học.
Lại nữa, Bồ-tát trụ thứ ba
Trong giáo pháp, mong cầu hạnh Phật
Khổ, không, vô thường đều hiểu rõ
Tất cả tự tánh không đến đi.
Các pháp vốn tịnh, lìa tự tánh
Tâm quyết định thông suốt hiểu rõ
Trụ pháp này không có mê lầm
Phật tử phải nên nói như vậy.
Biết tất cả các cõi chúng sinh
Và mở bày tất cả pháp giới
Thế giới như vậy đều biết hết
Vì vậy gọi là hành tương ưng.
Địa giới, thủy giới cùng hỏa giới
Phong giới, hư không giới cũng vậy
Dục giới, Sắc giới, Vô sắc giới
Các thế giới này đều biết hết
Cho đến các thế giới sai biệt
Đều thấy thể, tự tánh pháp giới
Tôn trọng trí tuệ rộng lớn này
Dũng mãnh tinh tấn cầu Phật trí.
Bấy giờ, Bồ-tát sinh quý trụ
Xuất gia, sinh trong các Như Lai
Có tánh, không tánh tâm quyết định
Thường giữ chánh kiến nơi sinh sống.
Bồ-tát địa này không thoái chuyển
Mong cầu Phật đạo, tâm không chán
Thường tu tập tất cả các pháp
Quán các chúng sinh như tự tánh
Tội ở thế gian như vi trần

Xa lìa luân hồi các quả báo
Phật tử khéo phân biệt sự sinh
Bồ-tát làm cho lìa già yếu.
Quá khứ, hiện tại và vị lai
Hết thảy pháp Trí đều hiểu rõ
Cùng sinh với bạn lành đời trước
Cũng như lúc Đức Phật xuất thế
Tất cả Như Lai đều thù thắng.
Thể nhập tâm bình đẳng ba đời
Hành nhập như vậy sinh tối thượng
Vượt qua các hành của ba đời
Đó là Bồ-tát trụ thứ tư
Thường hay khen ngợi sắc diệu này
Có thể hiểu biết rõ pháp ấy
Biết Bồ-tát kia sinh như vậy.
Bồ-tát tiếp sau là thứ năm
Gọi là phương tiện cụ túc trụ
Các phương tiện giáo hóa chúng sinh
Ưa cầu phước nghiệp đi khắp nơi
Tạp phước đức rộng lớn như vậy
Khiến các chúng sinh đều giải thoát
Hết tâm hồi hướng đều an lạc
Thương chúng sinh khiến lìa ràng buộc
Cứu giúp hoạn nạn trong thế gian
Nhiếp phục khiến họ sinh hoan hỷ
Hướng dẫn mỗi mỗi các chúng sinh
Chứng đắc đại Niết-bàn tịch tĩnh
Vô biên tất cả thế gian
Vô lượng, vô biên số như vậy
Vượt sự tính đếm không gì bằng
Không tánh, không tướng, không cứu cánh
Đó là Bồ-tát trụ thứ năm.
Đủ phương tiện giáo hóa chúng sinh
Đức trí Phật tròn sáng vi diệu
Thị hiện tất cả các công đức
Vô biên tất cả các chúng sinh.
Quán tự tánh pháp, không mê lầm
Trí thấu suốt lưới nghi hữu, vô
Trên trời dưới, thế đều bền vững
Ở nơi Phật, pháp và Bồ-tát
Thường hành diệu hạnh, lìa các sắc
Lúc ấy, vô số các chúng sinh
Chú tâm nghe thuyết pháp phương tiện
Chúng sinh phiền não khiến thanh tịnh
Khó độ, dễ độ đều hàng phục

Mở bày pháp giới rộng hay hẹp
Không đến, không đi, dứt các tướng
Thể tánh pháp giới chẳng có không
Ba đời Bồ-tát thích lãnh thọ
Quán sát tất cả tâm không động
Chuyên chú như vậy nơi Phật pháp
Dứt tánh tướng làm sao có, không
Bản tánh lìa nhiễm, con cũng vậy
Hiểu rõ kiếp tánh như huyễn mộng
Nghe diệu pháp tối thượng như vậy
Bồ-tát bất thoái nên như thế
Ở nơi Phật, pháp và Bồ-tát
Cùng quán hành tướng là có, không
Không lui, không có cũng không không
Như Lai chẳng đi cũng chẳng trụ
Không đến cũng chẳng phải không đến
Sinh và không sinh, diệt không diệt
Có tướng, không tướng chẳng sai khác
Tất cả mọi thứ đều giống nhau
Lý thắng nghĩa đế lìa có không
Các báu trang nghiêm mỗi mỗi khác
Bồ-tát ở đó tâm không chuyển.
Diệu tướng chân như chẳng có không
Dùng trí vô tướng đều biết rõ
Sai biệt như vậy đến hội này
Tất cả cõi trời đều lắng nghe.
Lại nữa Bồ-tát đồng chân trụ
Ba nghiệp thân miệng ý thanh tịnh
Làm các Phật sự không chấp trước
Vì vậy tùy ý được sinh ra
Đều từ chúng sinh hành pháp sinh
Du hành thấy các cõi nước ấy
Trí tuệ tùy ý mau thành tựu
Ân cần cung kính lễ mười phương
Bồ-tát với tâm không khác này
Nghe Phật tuyên bày pháp vi diệu
Biết các cõi nước đều chuyển động
Biết hết tất cả không còn sót.
Du hành, giảng thuyết ở cõi Phật
Sát-na đến khắp vô số cõi
Tùy vấn diễn thuyết vô số nghĩa
Tự tánh sai biệt, tánh cũng vậy.
Phương tiện âm thanh để xem xét
Vô số cõi Phật trong một niệm
Lại nói Bồ-tát vương tử trụ

Mật hạnh chúng sinh không thể lường.
Ngăn trừ vọng tưởng phiền não chướng
Có thể thực hành các diệu hạnh
Phân biệt đời quá khứ, vị lai
Hiểu biết rõ chân đế tục đế
Thật cầu pháp vi diệu như vậy
Khéo dùng phương tiện nhập vương thành
Đi khắp mọi nơi đều như vậy
Qua lại các nơi đều tự tại
Có thể quán sát được vương thành
Giống như diệu pháp quán đỉnh vương
Năng lực oai đức cũng như vậy
Vào được vương thành khéo thuyết pháp
Vì thế gọi là vương tử trụ.
Chư Phật giáo hóa cũng như vậy
Có thể tùy thuận các chúng sinh
Điều ngự xuất thế như vậy
Được an lạc Phật, trụ vương tử.
Phật tử Bồ-tát quán đỉnh trụ
Sống nơi cao tột làm lợi ích
Đếm được lượng nước bằng sợi lông
Tư duy tính toán không thể lường
Thực hành pháp chư Phật như vậy
Cũng như tất cả vô số cõi
Chúng sinh chẳng thể rõ bụi trần
Cho nên nói vô số như vậy.
Tất cả Như Lai và Bồ-tát
Cùng chư Phật quá khứ, vị lai
Từ khắp mười phương trong hiện tại
Cho đến Thanh văn, Bích-chi-phật
Từ lúc phát sinh tâm Bồ-đề
Số lượng như vậy không đếm được.
Số lượng công đức không thể biết
Một niệm tâm Bồ-đề ban đầu
Giáo hóa chúng sinh trong thế giới
Không ai vượt qua được vị ấy.

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Phổ Hiền bảo Bồ-tát Pháp Tuệ:

–Lành thay! Lành thay! Thiện nam! Nay ông khéo nói pháp môn Tổng trì bảo quang minh ấy.

Lại nữa, thiện nam! Các chúng sinh ấy sẽ ưa thích công đức nơi tất cả trí tuệ bất khả tư nghì của chư Phật. Nếu có chúng sinh nào chỉ nghe qua danh hiệu của chánh pháp Tổng trì bảo quang minh này mà không cần phải thọ trì đọc tụng chỉ nhất tâm cung kính thì cuối cùng chắc chắn sẽ chứng đắc quả vị Phật.

Khi ấy, Bồ-tát Pháp Tuệ nói:

–Đúng vậy! Đúng như lời ông nói.

Bồ-tát Phổ Hiền nói:

–Các ông đã được trí tuệ thâm sâu của Như Lai quán đỉnh. Nếu có thiện nam, thiện nữ nào đến dự hội này, được nghe giáo pháp như vậy, hoặc có chúng sinh nào tay cầm quyển kinh này thì các chúng sinh ấy ở trong Phật pháp đã được thọ ký.

Lúc ấy, Trưởng lão Xá-lợi-phất từ chỗ ngồi đứng dậy đảnh lễ Phật và thưa:

–Bạch Thế Tôn! Hôm nay chúng con như người mù bẩm sinh, từ xưa đến nay chưa từng được thấy nghe chánh pháp như vậy, chẳng những con mà các chúng sinh đều không được nghe pháp này, tất cả chúng sinh cũng giống như người mù bẩm sinh kia.

Phật bảo:

–Này Trưởng lão, đúng vậy! Đúng như lời ông nói.

Tôn giả Xá-lợi-phất thưa:

–Bạch Thế Tôn! Xin Thế Tôn giảng nói cho chúng con nghe chánh pháp thâm sâu chẳng thể nghĩ bàn này.

Phật dạy:

–Xá-lợi-phất! Ông hãy đi đến bảo các vị Phạm vương, Đế Thích, Hộ thế đến dự pháp hội này, ta sẽ nói pháp ấn Tổng trì bảo quang minh tối thắng ngay tại đạo tràng này.

Khi ấy, Tôn giả Xá-lợi-phất vâng lời Phật dạy, vì đã thưa hỏi pháp môn Tổng trì bảo quang minh này này nên thuận theo Thánh chỉ của Phật, Tôn giả đến chỗ chư Thiên, Phạm vương, Đế Thích, Hộ thế. Đến nơi, Tôn giả nói:

–Phật đang ở đạo tràng Bảo quang chờ các ông đến để cùng nghe và thọ trì pháp này. Bây giờ đã đúng lúc, Như Lai sẽ giảng nói pháp Tổng trì bảo quang minh chẳng thể nghĩ bàn này. Các ông hãy mau đến, chớ để trễ giờ, pháp ấy rất khó gặp, chớ bỏ mất cơ hội, sau sẽ hối tiếc. Pháp bảo tối thắng này, ở đời khó được, thật là hy hữu.

Sau khi nghe nói, chư Thiên liền vận thần thông, trong một khoảnh khắc đều vân tập tới pháp hội. Các vị ấy đến chỗ Thế Tôn, nhiễu bên phải ba vòng, rồi tới trước Đức Phật chắp tay cung kính, thưa:

–Cúi xin Như Lai thương xót chúng con và chúng sinh đời mạt pháp mà giảng nói pháp môn Tổng trì bảo quang minh này.

Lúc đó, Thế Tôn im lặng không đáp.

Chúng trời Phạm vương, Đế Thích, Hộ thế thưa thỉnh như vậy ba lần nhưng Đức Thế Tôn vẫn im lặng. Khi ấy, Tôn giả Xá-lợi-phất thưa:

–Bạch Thế Tôn! Cúi xin Như Lai nói pháp Tổng trì bảo quang minh. Bạch Đức Thiện Thệ! Xin hãy giảng nói cho.

Lúc đó, từ trong lưỡi của Thế Tôn phóng ra các loại âm thanh vang khắp tam thiên đại thiên thế giới, tất cả chúng sinh đều nghe được trong một lúc. Nếu có thiện nam nào vì pháp Tổng trì bảo quang minh này mà thưa thỉnh các Như Lai thì các chúng sinh ấy đều không thoái chuyển nơi đạo quả Vô thượng Bồ-đề.

Đức Thế Tôn lại bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Ông hãy đến thỉnh Đồng tử Diệu Cát Tường giảng nói pháp này. Hiện giờ, Diệu Cát Tường đang ngồi kiết già chánh niệm dưới gốc cây Bát-la-xoa-bà-la ở nơi khác, hơn trăm ngàn vạn Câu-chi na-dữu-đa ánh sáng mặt trời, mặt trăng, trong lầu gác đại bảo trang nghiêm, Phạm vương, Đế Thích, Hộ thế đều vây quanh cung kính, thân đều cùng một màu hoàng kim, an lành trang nghiêm, ánh sáng rực rỡ.

Tôn giả Xá-lợi-phất vâng lời Phật dạy đến chỗ Đồng tử Diệu Cát Tường. Đến nơi,

tôn giả thưa với Đồng tử Diệu Cát Tường:

–Thiện nam! Như Lai mời ông giảng nói pháp Tổng trì bảo quang minh cho chúng tôi.

Diệu Cát Tường nói với Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Như Lai có nghĩa như thế nào?

Xá-lợi-phất thưa:

–Trí tuệ của đồng tử rất thâm diệu, tôi không phải là người cùng bậc, vì thế không dám luận bàn.

Diệu Cát Tường nói:

–Thôi đi, Xá-lợi-phất! Ông thật là chậm hiểu. Nếu ông muốn nghe, ta sẽ nói.

Xá-lợi-phất thưa:

–Tôi muốn nghe, xin Thánh giả giảng rõ cho tôi.

Lúc Đồng tử Diệu Cát Tường nói lời này, tức thì nơi tam thiên đại thiên thế giới cho đến cung trời Thanh tịnh và Thiên chúng, trên đến thiên chúng A-ca-nị-tra, dưới đến bốn Đại Thiên vương và các quyến thuộc, vô số Câu-chi Đại Dược-xoa dẫn các Phạm thiên, Đế Thích, Hộ thế, chư Thiên và các Thiên nữ mỗi mỗi đều muốn nghe pháp này nên đều đến chúng hội. Các Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di, cõi trời Tam thập tam, trời Dạ-ma, trời Đổ-sử-đa, trời Hóa lạc, trời Tha hóa tự tại, trời Đại phạm, trời A-ca-nị-tra. Các thiên chúng như vậy đều đến hội họp.

Lại có các đại chúng Thanh văn như Tôn giả Tu-Bồ-đề, Tôn giả Ma-ha Ca-diếp, Tôn giả Đại Mục-kiền-liên, Tôn giả Xá-lợi-phất, Tôn giả Ma-ha Ca-chiên-diên, Tôn giả A-nậu-lâu-đà, Tôn giả Nga-da Ca-diếp, Tôn giả Ma-ha Câu-hy-la, Tôn giả Tổ-noa Phán-xá-ca, Tôn giả Lê-phạ-da, Tôn giả Nẵng-nĩ Ca-diếp, Tôn giả Ô-lô-vĩ-loa Ca-diếp, tôn giả Bố-la Noa-mai-đát-pha-ni tử, Tôn giả La-hộ-la, Tôn giả Bạt-nại La-ba-la, Tôn giả Ma-sáp-ba, Tôn giả A-nan-đà. Như vậy đại chúng Thanh văn và Da-thâu-đà-la với năm trăm Tỳ-kheo-ni đều đến hội họp.

Lại có Chuyển luân thánh vương và các vua nhỏ, các hàng Sát-đế-lợi, Bà-la-môn, trưởng giả, cư sĩ đều đến pháp hội.

Bấy giờ, Tôn giả Xá-lợi-phất nhiễu quanh Phật ba vòng rồi thưa:

–Bạch Thế Tôn! Do nhân duyên nào mà hôm nay đại chúng đều đến hội họp đông đúc như vậy? Làm sao biết được nhân duyên ấy?

Phật bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Do oai đức của pháp Tổng trì Bảo quang này.

Tôn giả Xá-lợi-phất thưa:

–Bạch Thế Tôn! Nay con muốn nghe pháp môn Tổng trì Bảo quang ấy.

Phật dạy:

–Xá-lợi-phất! Ông nên đến thỉnh Đồng tử Diệu Cát Tường và Bồ-tát Phổ Hiền. Hai vị Đại sĩ này sẽ nói cho ông nghe.

Khi đó, Tôn giả Xá-lợi-phất thưa với Đồng tử Diệu Cát Tường:

–Xin Thánh giả hãy nói pháp môn Bảo quang chánh định là pháp bảo vi diệu.

Đại sĩ Diệu Cát Tường nói:

–Này Tôn giả Xá-lợi-phất! Các vị hôm nay muốn nghe pháp Tổng trì bảo quang này chăng?

Xá-lợi-phất thưa:

–Nay bốn chúng các Thiên vương, Phạm vương, Đế Thích, Hộ thế cũng vì muốn

nghe pháp này nên đến đây.

Lúc ấy, Đại sĩ Diệu Cát Tường liền bảo Trưởng lão Xá-lợi-phất:

–Này Xá-lợi-phất! Pháp bí yếu ấy như huyễn, như hóa, không thể thấy, nghe, nên nói như thế nào, ai là người nói, ai là người nghe?

Tôn giả Xá-lợi-phất thưa:

–Nay tôi muốn nghe, xin Đại sĩ hãy giảng nói.

Diệu Cát Tường hỏi Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Nên nói như thế nào?

Xá-lợi-phất đáp:

–Không tức là nói.

Đại sĩ Diệu Cát Tường lại hỏi Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Nói không như thế nào?

Xá-lợi-phất đáp:

–Không là lìa lời nói.

Diệu Cát Tường hỏi:

–Không này nếu lìa lời nói thì làm sao tôi nói? Tất cả pháp đều lìa lời nói, nếu nói như vậy thì ai là người nghe nhận?

Trưởng lão Xá-lợi-phất đáp:

–Tất cả các pháp đều là lìa văn tự, lời nói, nên nói như vậy. Cho nên nói là Không, Vô tướng, Vô nguyện, không chấp, không xả, không khác, chẳng phải không khác, chẳng phải lìa hý luận, chẳng phải không lìa hý luận.

Khi Đồng tử Diệu Cát Tường và Tôn giả Xá-lợi-phất nói pháp này thì các Bồ-tát cùng Phạm vương, Đế Thích, Hộ Thế, chư Thiên đều rất vui mừng và khen ngợi.

Lành thay! Thiện nam! Các vị đã khéo giảng nói pháp Tổng trì bảo quang này.

Lúc ấy, Tôn giả Tu-bồ-đề thưa với Đại sĩ Diệu Cát Tường:

–Đại Bồ-tát làm sao thọ trì, đọc tụng và vì người giảng nói pháp môn Tổng trì bảo quang này?

Đồng tử Diệu Cát Tường đáp:

–Pháp Tổng trì này không sinh, thanh tịnh, như lý thọ trì, xa lìa tánh, tướng, không phải là lìa ngôn thuyết, không chấp, không xả. Nên thọ trì và giảng nói pháp môn này như vậy.

Khi Đại sĩ Diệu Cát Tường nói pháp này thì có chín mươi hai Bồ-tát đều được Tam-ma-địa dũng mãnh, lại có sáu mươi hai chúng sinh trong cõi trời, người được Vô sinh pháp nhẫn.

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Phổ Hiền từ chỗ ngồi đứng dậy, trịch vai áo bên phải, chắp tay cung kính, thưa:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là đại Bi của Đại Bồ-tát?

Phật dạy:

–Thiện nam! Nếu Đại Bồ-tát nào không lìa bỏ ba cõi, gọi là đại Bi, hoặc làm cho tất cả chúng sinh thấy được các cõi nước thanh tịnh, vi diệu của chư Phật thì gọi là đại Bi, hoặc thương xót, giúp đỡ các chúng sinh phá giới gọi là đại Bi, hoặc làm cho tất cả chúng sinh thân cận, tu tập, mong cầu Bát-nhã ba-la-mật gọi là đại Bi, hoặc vì tất cả chúng sinh không tiếc thân mạng gọi là đại Bi. Cho đến vì các chúng sinh mà đối với đầu, mắt, tủy, não là cái khó xả bỏ mà có thể xả bỏ được, khó làm mà có thể làm được, gọi là đại Bi.

Lại nữa! Đại Bồ-tát vì các chúng sinh không hề có sự phân biệt, đem tâm bình đẳng làm cho chúng sinh được an vui, xa lìa các tà kiến và được giải thoát.

Thiện nam! Đó là đại Bi của Đại Bồ-tát, nên hiểu như vậy.

Đại Bồ-tát Phổ Hiền thưa:

–Bạch Thế Tôn! Cúi xin Đức Như Lai đại Từ vô lượng vì các chúng sinh, vì tạo lợi lạc cho thế gian mà nói pháp Tổng trì bảo quang này khiến các hàng trời, người trong đại hội này đều được lợi ích an lạc.

Khi ấy, vì thương xót chúng sinh, nên Như Lai dùng Phạm âm bảo các Đại Bồ-tát:

–Vào đời vị lai, sau năm trăm năm khi chánh pháp sắp diệt, ai trong các ông có thể thọ trì, giảng nói, truyền bá pháp Tổng trì bảo quang này?

Lúc đó, Bồ-tát Phổ Hiền, Bồ-tát Ly Nhất Thiết Ưu Ám, Bồ-tát Dược Vương, Bồ-tát Biện Tích, Bồ-tát Xuất Sinh Nhất Thiết Pháp Vương, Bồ-tát Vô Tận Ý, Bồ-tát Hải Tuệ; Bồ-tát Bảo Sư Tử, Bồ-tát Bảo Hiền, Bồ-tát Bảo Quang, Bồ-tát Bảo Kế, Bồ-tát Quán Tự Tại, Bồ-tát Đẳng Quán, Bồ-tát Bảo Thủ, Bồ-tát Bảo Tích, Bồ-tát Bảo Trang Nghiêm, Bồ-tát Cát Tường Tràng, Bồ-tát Pháp Cát Tường, Bồ-tát Tài Cát Tường, Bồ-tát Phước Đức Cát Tường, Bồ-tát Chiên-đàn Cát Tường, Bồ-tát Pháp Tuệ, Bồ-tát Cam Lồ Tuệ, Bồ-tát Bất Tư Nghì, Bồ-tát Phước Đức Trang Nghiêm, Bồ-tát Công Đức Trang Nghiêm, Bồ-tát Tướng Trang Nghiêm, Bồ-tát Thường Hoan Hỷ Căn, Bồ-tát Chúng Trí Sơn Phong Vương, Bồ-tát Biện Thuyết, Bồ-tát Thường Cử Thủ, Bồ-tát Trì Địa, Bồ-tát Biện Ý, Bồ-tát Hư Không Tạng, Bồ-tát Nguyệt Tạng, Bồ-tát Thanh Tịnh Nguyệt Tạng, Bồ-tát Nhật Tạng, Bồ-tát Xuất Sinh Vương, Bồ-tát Ma-ha Di-lô, Bồ-tát Kiên Lao Tuệ, Bồ-tát Di-lặc, sáu mươi hai trăm ngàn câu-chi na-dữu-đa Đại Bồ-tát như vậy, đồng thanh thưa:

–Bạch Thế Tôn! Ở đời vị lai, sau năm trăm năm, khi chánh pháp sắp diệt, chúng con sẽ thường thọ trì, giảng nói, truyền bá vì các chúng sinh nói pháp môn Tổng trì bảo quang này.

Phật dạy:

–Lành thay! Lành thay! Thiện nam! Thật là hy hữu! Vì chúng sinh các ông có thể phát đại nguyện thanh tịnh như vậy.

Bấy giờ, Thế Tôn bảo Bồ-tát Phổ Hiền:

–Thiện nam! Hãy lắng nghe chánh pháp vi diệu Tổng trì bảo quang này. Ta nói ra là vì muốn đem lại lợi ích an lạc cho tất cả chúng sinh.

Sau khi nói xong, Thế Tôn liền lên ngồi kiết già trên tòa Sư tử Đại bảo trang nghiêm và nói thần chú:

–Nẵng mồ tam mãn đa bạt nại ra dã mạo địa tát đát phạ dã ma hạ tát đát phạ dã ma hạ ca lỗ ni ca dã nhĩ dã tha, án bà ra để bà ra để bà ra bà lãnh đế tát phạ hạ.

Đức Thế Tôn nói ba lần thần chú Tổng trì bảo quang là pháp bảo vi diệu, sâu rộng, tối thượng.

Khi ấy, Đại Bồ-tát Phổ Hiền thưa:

–Bạch Thế Tôn! Nghĩa của pháp cùng với pháp được nêu bày như thế nào?

Phật dạy:

–Thiện nam! Vô pháp tức là pháp, tức là tất cả nghĩa, là vô tánh nghĩa, nghĩa là tất cả các pháp bình đẳng với nghĩa hư không, nghĩa tất cả pháp tức vô số nghĩa, vô số nghĩa tức là tất cả nghĩa, vô số nghĩa tức là tất cả các pháp.

Bồ-tát Phổ Hiền thưa:

–Bạch Thế Tôn! Vì sao nói tất cả pháp ấy?

Phật dạy:

–Thiện nam! Ta nói tất cả pháp này nghĩa là mắt, tai, mũi, lưỡi, thân, ý. Như vậy là sáu thức và mười hai duyên hành. Vì thế ta nói pháp này, tất cả các pháp cũng vậy. Lại nữa, tất cả các pháp vốn không sinh diệt.

Lúc đó, Đồng tử Diệu Cát Tường thưa với Bồ-tát Phổ Hiền:

–Bồ-tát thọ trì pháp môn Tổng trì bảo quang này như thế nào?

Bồ-tát Phổ Hiền đáp:

–Pháp môn Tổng trì bảo quang này nên như pháp mà thuyết, như lý mà thọ trì. Vì sao? Vì tánh vốn không sinh, không diệt, không hình tướng, không rỗng không, không tánh tức là tự tánh, tự tánh tức là không tánh.

Thiện nam! Không nên chấp trước nơi sự thọ trì, quán sát pháp môn Tổng trì bảo quang này. Trí tuệ quyết định rõ ràng như vậy nên an trụ, phân biệt, giảng thuyết. Thiện nam! Đây là nghĩa tự tánh của pháp quán Tổng trì bảo quang.

❑